

NAŠA VAS

*Travna licejska knjižnica
Ljubljana*

Skriti nameni in
tajni cilji v delovanju,
to so lastnosti vseh
meščanskih strank.
„Selo“.

GLASILO ZEMLJORADNIŠKE STRANKE ZA SLOVENIJO.

Izhaja vsak četrtek.
Stane celoletno 20 Din. (80 K)
pol leta 10 Din. (40 K)
za inozemstvo 35 Dinara letno
za Ameriko 5 Dolarjev

Uredništvo in upravnništvo lista:
Celje, Razlagova ulica 11.
Glavni urednik: Anton Novačan.

Oglasi za vsak mm višine stolpca (64 mm) K 1-20
Mali oglasi do 30 mm stolpca (64 mm). . K 1-
Pri stalnih inseratih znaten popust.

Zemljoradnik in komunist.

Zemljoradnik: No, bratec moj, kako mi živiš? Kako se imaš, odkar so ti vzeli poslance in ti prepovedali stranko?

Komunist: Če se šališ, ti pokazem hrbet in te kaznujem s svojim prezirom.

Zemljoradnik: Kaj bi se šalil? Tudi zemljoradnik se danes šaliti ne more. Rad pa bi s teboj govoril in te vprašal, ali še veruješ v komunizem?

Komunist: Verujem v železne zakone narode. Verujem v Previdnost in v zmago proletarijata. Verujem v Rusijo.

Zemljoradnik: Ti veš, da sem jaz pred vsem praktičen človek. Za mene so misli samo misli, ideje samo ideje, upanje samo upanje. Jaz dam vse na delo, dejanje, resničnost in stvarnost. Zato gledam na Rusijo stvarno in na komunizem stvarno.

Komunist: O Rusiji se da reči le to: Ali veruješ ali ne veruješ! Vse drugo so prazne čenče klepetulje.

Zemljoradnik: Jaz gledam in pravim, da je Rusija svet za sebe in da ne gre ruskih razmer in ruske revolucije presajati k nam v Jugoslavijo. Jaz sem gospodar. In kakor gospodar gleda na svoje gospodarstvo, tako gledam jaz na svojo državo. Vprašam te, ali ima za Jugoslavijo smisla revolucija kakor je ona v Rusiji?

Komunist: Previdnost mi veva, da na to vprašanje ne odgovarjam.

Zemljoradnik: Jugoslavija je mlada država, je otrok, star še le nekaj let. Sestavljena iz različnih kulturnih in gospodarskih enot, še nima Jugoslavija enotne narodne duše. Še nima enotnih pogojev za enotno politično dejstvo.

Komunist: Ah, kaj tega treba! Pollačeni so tako v Macedoniji kakor v Sloveniji. Ubogi izrabljani imajo povsod enotno dušo in potrebo odpora in hrepenenje po svobodi.

Frakarija.

Ni to frakarija, ako kdo obleče frak, smoking, žaket, bele rokavice, lakaste čevlje in vse tisto in tako, kar se ne imenuje vsakdanje oblačilo. Obleče naj se vsak, kakor se zna in more po svojem okusu in svojih razmerah in po svojih ljubi dobri volji. Vsak stan ima v pogledu oblačenja svoje potrebe in vsak človek poleg stanovske še svoje osebne potrebe, da ne govorimo o ženskah, ki imajo še druge čisto posebne potrebe.

Frakarija je posebno v Slovencih docela nekaj drugega. In še ta slovenska frakarija se deli v mariborsko, ptujsko, ljubljansko in recimo celjsko frakarijo.

Izberite si kakor hočete in oglejte si jo! Frakarija ni v oblačenju, frakarija je v obnašanju. Bistvo slovenske frakarije je nadutost duha, je bahatost praznih glav, ošabnost puhlih zamrlh src in stanovska napihanost.

Zemljoradnik: Da, da. Toda organizacija. In pel po sto vas je samo delavcev, judi so pa pri nas že prerejeni, da bi delali revolucijo. Sploh pa jaz mislim, da smo dovolj močni, da ne trebamo posnemati nikogar v tem, kar nočemo. Glejmo, da vstvarimo v politiki, v kulturi nekaj čisto svojega. To pa dosežemo le v enotni državi. Danes bi revolucija v Jugoslaviji pomenila konec države in posamezna plemena, posebno mi Slovenci, prišli bi zopet v kremplje najbolj kapitalističnih izkoriščevalcev se vera in juga.

Komunist: Vidim v kapitalistu sovražnika, pa najsi je domačin ali tujec.

Zemljoradnik: Da, toda proti domačim zagam se lahko boriš s svojim jezikom, s svojo pravico državljan, z zakoni, o katerih ti so odločuješ. Kakorkoli ste vi komunisti internacionalni, vam nič ne pomaga, ker narodnost ostane narodnost. Vzemimo, da bi bil ves svet, ali vsaj cela Evropa že komunistična. Povem ti, da bi taka Evropa ravno tako poznala narodnosti in različne meddržavne interese, kakor je to bilo prej in kakor je to sedaj. In bi se ravnolako klala med seboj, kakor se je in kakor se še bo, žalibog.

Komunist: Ne razumeš komunizma, pravega komunizma.

Zemljoradnik: O da, poznam ga dobro in če ga ne bi poznal, glej, Rusija nam je prilika in primer. Komunizem kot ideja je nemogoč, dokler je človek človeku volk in dokler ni na svetu toliko mleka kakor je vode, in kruha, kolikor je prahu in blata. In potem listo, kar se imenuje diktatura proletarijata . . .

Komunist: To je, to je . . .

Zemljoradnik: Jaz ljubim svoja polja, svojo hišico in svojo pravico. Meni daj miru s komunizmom. Bodi pameten in se pridruži nam Zemljoradnikom. Saj poznaš naš program, kaj? —

Med vojno je trgovčič zaslužil milijone. Med vojno je govoril samo nemški, nosil je črno-zolti pas na rokavu in trepetal pred oblastjo, kakor piškur pred ščuko. Po prevratu pa se je vrnil med prve meščane in glejte ga — zdaj igra vlogo najbolj krepstnega in najbolj navdušenega Jugoslavana. Svoje brezokusno našemljene hčerke vodi po gostilnah in kavarnah igrajo domino, rogajo se vsemu, kar ni „lepo oblečeno“ in čitajo še nadalje romane iz „Gartenlaube“. Prezirajo zemljoradnike, vidijo v vsakem nesebičnem delu umazane nagibe; tako so se naučile pri svojem očetu, ki jim daje lekcije za življenje, kakor Gogoljev stari Čičikov svojemu mlademu Čičikovu: „Otroci, denar pred vsem! Vse je denar. Vse Vas bo zapustilo, denar pa Vas ne zapusti nikoli.“

Ti parvenuji ali kakor jih Francozi imenujejo „malo bolj rejene krave“

Komunist: Ne poznam ga.

Zemljoradnik: Naš program je najboljši na svetu. Nas kmetov v Jugoslaviji je 80 do 85 % in zastopajo nas pa ljudje, ki nas ne poznajo. Če nas pa poznajo, pa nimajo ne volje ne časa, da bi nas zastopali, ker imajo opravke s svojimi poklici. Zato mi zahtevamo razredno zastopstvo in gospodarski parlament. Razredno zastopstvo, v katerem bo imel kmet toliko zastopnikov, kolikor nas je v odstotkih, delavec toliko zastopnikov, kolikor je delavcev v odstotkih, drugi stanovi pa tudi po svojem številu. Na ta način bi imeli v Jugoslaviji kmetstvo večino.

Komunist: Bog nas obvaruj, saj vidimo, kakšni so kmetijski zastopniki, ki jih je poslala Samostojna Kmetijska stranka v parlament, in kako delajo.

Zemljoradnik: Samostojneži so bili v začetku z nami Zemljoradniki, pa so se nam izneverili. Zakaj so to storili, je znano, kakor je jasno, da bodo ob prvih volitvah popolnoma vse izgubili, če ne bo stranka bolj pametna kakor so njeni poslanci.

Komunist: Kaj so pri SKS poslanci drugo, stranka drugo?

Zemljoradnik: Seveda. Razen par podeželnih velikašev so vsi samostojneži skrajno nezadovoljni. Vse poka in se lomi. Še celo njihovi uradniki po tajništvih in kar so jih postavili v državnih uradih, so nezadovoljni in obsojajo kratkovidno politiko svojih poslancev. To je najbolj nedisciplinirana stranka na svetu.

Komunist: Kaj me briga, jaz potegnem s klerikalci, če ne bo drugače.

Zemljoradnik: Pojdi, kamor ti drago. Pri klerikalcih boš videl še le čudeže. Sicer pa tam te bodo najhitreje prebarvali od vrha do tal, ker tam ne vprašajo, kakšen si v srcu, tam gledajo samo na uniformo, kakor je bilo v stari Avstriji. O tam je „lušn“.

so našli svoje posnemovalce tudi na kmetih. Prevrat je povzdignil nekaj občinskih mešetarjev v narodne očete. Ti kmetijski frakarji še nikoli niso tako dobro jedli, kakor zdaj, še nikoli niso imeli toliko zvez „z gospodo“ kakor jih imajo kot „očetje“ naroda. Zato so se prevzeli. Mislijo, da vse vedo; mislijo, da lahko prezirajo naše prave tilhe izobražence, ki so nekaj študirali in nekaj znajo. Samostojno Kmetijsko Stranko zastopajo danes kmetijski bahiči, polinteligentni škrici, razni kmetijski „strokovnjaki“ in neodgovorni pustolovi. Njo zastopajo v imenu „stare pravde“ kmetje, ki nikoli nimajo pluga v rokah in ne kose in ne gabelj in ne motike. Poznamo takega samostojneža, ki sedi vsak dan v kavarni, kadi cigare in se krakočasi s kartami. Nosi trdi „kragele“ in črni cviker, doma mu pa posestvo obdelujejo črni sužnji črnega vsakdanjega težkega dela. Njihovi volilci, ta množica brez

Komunist: Torej me snubiš tudi ti, zemljoradnik?

Zemljoradnik: Jaz te ne snubim, jaz te hočem le prepričati. Jaz hočem mir, red in prosveto. Ko bom jaz vladal, bom vladal tako, da se ne bo zgodilo nikomur krivica. Rešitev delavca je v zvezi z zemljoradnikom. Če bo zemljoradniku dobro, se tudi delavcem ne bo slabo godilo.

Komunist: Toda vi zemljoradniki ste monarhisti, vi ste za kraljestvo a ne za republiko!

Zemljoradnik: Mi se držimo pameti. Sicer pa, glej Angleže! So najmočnejši in najbolj prosvetljeni, pa imajo tudi kralja. Jugoslavija še ni zrela za republiko.

Komunist: Zdaj pa vidim, da imaš prav. Spokorim se in sprejem tvoj program. In povsod raznesem, da je rešitev delavca v zvezi z zemljoradnikom.

Zemljoradnik: Tako je prav. Roko mi daj in pusti sanjarije, ker si preslab za nje. Drži se našega programa, programa zemljoradnikov, to je pametno in zdravo.

Komunist: Obetam!

Zemljoradnik: In pa še nekaj? Agitiraj za naše glasilo v Sloveniji. „Naša Vas“ je naše glasilo.

Komunist: Obetam, če tebe ni strah.

Zemljoradnik: Mi delamo odkrito in pošteno. Laž in nasilje, tudi če se vežeja z uspehom, nimata ne sreče in ne obstanka. Mi delamo odkrito in pošteno, pomni to.

Ko sta končala ta pogovor, sta se razšla. Zemljoradnik je šel na levo, komunist na desno. Nekaj hipov pozneje pa se oba radovedno ozreta. Zemljoradnik maha prijazno v pozdrav, komunist pa jezno pljune. Zopet gresta vsak svojo pot. Naenkrat pa prileti komunist in, ves zasopel, prime zemljoradnika za roko in vpraša:

Kaj se ne začne privatna lastnina v trenutku, ko drživa vsak svoj kos kruha v rokah?

imena, pa stradajo po hribih, dostikrat so brez kruha, in so mrtvi za vsako pravo politiko, brez zanimanja za javno življenje, ker jih njih poslanec vleče za nos.

Nič drugačiji niso klerikalci. Toda to stranko vodijo duhovniki, ki so kaj študirali in so po večini jezuitskega srca in nemo orodje katoliške mednarodne organizacije. Ti znajo svojo „frakarijo“ vsaj skrivati, na tihem pa se smejejo v pest „dobremu katoliškemu ljudstvu“. Pod krinko opozicijonalcev skrivajo najbolj črni nazadnjaški obraz. Hvala Bogu, da jih je Radič med katoliškimi Hrvati politično ubil, popolnoma in za vse večne čase. Med Srbi pa škapulirjev ne bodo prodajali. V Sloveniji jih bomo iztrebili le z brezobzirno jakobinsko operacijo.

Ozko v zvezi s frakarijo je v nas Slovencih proslula dohtarija. Dohtarija je pri nas neke vrste aristokracija. So

Zemljoradnik mu odgovori rekoč:

— Dobro si vprašal in že s vprašanjem odgovoril sebi in tisočem.

Komunist vpraša še enkrat:

— In kje se neha privatna lastnina?

— V grobu! — odgovori zemljoradnik in zamišljen odide svojo pot.

Stranka in poslanci, poslanci in stranka.

Kakor je v zadnji številki našega lista br. Mahen dobro povdaril, da treba ločiti delo poslancev od stranke in njenih poštenih pristašev, tako mi danes slovesno izjavljamo, da se dobro zavedamo, kaj je pošten samostojnež in kaj so njegovi poslanci.

Mi ločimo pristaše od poslancev, mi ločimo poslance od stranke.

Vodilni možje v Samostojni Kmetijski stranki že sami uvidevajo, da so poslanci stranko zavozili s svojo samovoljo na stranska pota in da se stranka nahaja v kritičnem položaju.

Nam je bilo pri srcu hudo, ko smo morali v zadnji številki odgrniti temno zaveso, za katero je skrito delovanje samostojnih poslancev, toda mi smo to morali storiti, ker je gosp. Kuralt iz Šenčurja pri Kranju to javno, na javnem mestu povedal pred skoro 50 pričami. Tudi nas zagotavljajo naši somišljeniki, ki se nahajajo še v samostojnih vrstah, da so poslanci SKS vse prej kakor idealisti — in to vsi brez izjeme.

„Naša Vas“ je začela tam, kjer so Samostojneži nehali, ko so se odtrgali od Zemljoradnikov in šli v vlado.

„Naša Vas“ si je stavila visoko nalogo, da bi dosegla zopetno združenje SKS z Zemljoradniki, ker je to za slovenskega kmeta koristno, zdravo in edino pametno, da se združuje s svojimi stanovskimi brati iz cele Jugoslavije.

Še je čas, da se samostojneži postavijo na noge in izjavijo, da obsojajo delo svojih poslancev.

Še je čas, da se poštenjaki iz SKS pridružijo Zemljoradnikom in z malo dobre volje od obeh strani dosežejo sporazum z našo celodržavno Zemljoradniško stranko.

Še je čas, da rešite organizatorni kapital, ki so ga spravili skupaj požrtvovalni možje, ki pa so v svoji skromnosti ostali v naši javnosti brez imena, dočim nosijo veliki glasni zvonec ljudje, ki so jako malo ali skoro nič storili za stranko.

Če pa nočete poslušati glas pameti in dobro mislečih naših src, tedaj si mi umivamo roke in prepustimo vso odgovornost vam.

družbe, so klike, ki smatrajo za manj vrednega vsakega človeka, ki ni slučajno dohtar. Edini cilj te dohtarije je denar in udobno življenje. O pravi kulturi še sanjali niso. Sedijo po svojih temnih kotih advokatskih pisarn kakor pajki in kujejo cel dan iz pravd „rumenjake“. Dobri pravniki so potrebni, toda dohtarija, kakor se je razpasla v nas Slovencih je prava rak-rana. In koliko jih je, bože moj! In s svojim titulom „dohtarja“ se kitijo kakor pavi in še njih soproge si kaj na to domišljujejo. Kaj ne poznate „vic“ o gospej doktor Bedakovički? Pri kulturnih narodih nosijo ime „doktorja“ samo zdravniki. Pri nas pa si vsak čas v nevarnosti, da ti ob predstavljanju pomoli roko advokatski šušmar, se izprsi in izgovori s posebnim glasom: „Doktor Mrakovič!“

Posledica dohtarije, kmečke bakterikalnega hinavstva in so-

stisnili bomo zobe in šli molče v boj za svete ideale celodržavne stranke Zemljoradnikov. Malo nas bo v začetku, toda daje nam moč zavešt, da so v ostalih delih naše Jugoslavije z nami stotisoči in stotisoči zvestih iskrenih in poštenih zemljoradnikov, ki nas v našem boju ne bodo ostavili na cedilu.

Vzdignite zastavo „Stare pravde“, ki so jo vaši poslanci vrgli v žrelo radikalno-demokratske-turške gospodske koalicije.

Še enkrat, stranka niso poslanci, poslanci niso in ne smejo biti stranka.

Domača politika.

Zaroka kralja Aleksandra.

Naš mladi kralj Alexander I. se je podal čez pravoslavne božične praznike v Rumunijo in se tam zaročil z rumunjsko kraljico Mariolo, hčerko rumunjskega kralja Ferdinanda Hohenzollerna in kraljice Marije.

S to zvezo stopi narodna dinastija Karagjorgjevičev v sorodstvo z nemško, grško in angleško dinastijo. Dogodek je velikega pomena za naše notranje politično življenje kakor tudi za mednarodni položaj Jugoslaviji.

Zveza Korošca s hrv. blokom?

Med Hrvatskim blokom in Koroševim klubom se pripravljajo, kakor zvemo iz zanesljivega vira, tesna zveza, ki se bo pokazala posebno ob prvih volitvah v Narodno Skupščino. Hrvatski blok je zveza vseh hrvatskih strank in vodi ga predsednik hrvatske kmetijske stranke g. Štefan Radič. Kaj žene g. Korošca v naročje blokašev? Ali pa blokaše, kar je manj verjetno, v naročje g. Korošca? Naš hrvatski prijatelj omenja natančne nagibe in načrte, ki pa jih v interesu naše Zemljoradniške stranke danes še ne objavimo.

Volilni zakon.

Ministerstvo notranjih del je pripravilo predlog volilnega zakona:

Ko je državni odbor določil koliko poslancev voli 1 oblast, razdeli oblast na toliko volilnih okrajev, kolikor ima oblast poslancev. Pri tej delitvi se lahko najbližje obmejne občine enega upravnega okraja dodajo volilnemu okraju. Tako grupirani okraj ne sme imeti več kot 50.000 prebivalcev. To število se lahko giblje med 30. do 50.000, vendar tako, da bo vedno enega volilnega okraja manj kakor mora po ustavi dotična oblast izvoliti poslancev.

cijalpatrijotskih navihancev je v Sloveniji mrak in strahota pobeljenih grobov. V celi Jugoslaviji imamo največ nezakonskih otrok, največ pijancev in najmanj politično naobraženo ljudstvo. Ob tristotetnici Moliera je pri nas družabni, politični in verski Tartuffe edini odlični karakter vreden spoštovanja.

Zakaj, dosegli smo politično svobodo, četudi brez svojih zaslug, imamo državo, ki je velika, prostrana in bogata Jugoslavija. To nam je dovolj! Zdaj lahko držimo roke križem, jemo in pijemo in smo „državno navdušeni“. Vse drugo je nepotrebno, vse drugo je komunizem in rovarjenje prevratnih elementov, ki jih hvala Bogu zmirom lahko pobijamo z žandarmerijo!

Hoch Jugoslaviem, živita frakarija!

Kandidatne liste v oblasti se postavljajo, tako, da mora biti 25 dni pred volitvijo določen nosilec liste in njegova lista s 300 podpisov oddana kompetentnemu prvemu sodišču. Na tej listi sta lahko poleg nosilca določena dva predstavnika liste za oblastni odbor kakor tudi 2 namestnika.

V volilnem okraju predlaga kandidate najmanj 100 volilcev in lista za ta okraj mora biti oddana sodišču za ta okraj.

Na listi se označi poslanski kandidat in z njim tudi čuvarji škrinjic za vsako volišče. Na sami listi je lahko ali ne mora biti označeno, kateremu nosilcu v tej oblasti ta kandidat pripada. To se lahko označi tudi s tiskovinami. Tudi več okrajnih list gre lahko za istim nosilcem. Nosilec liste je lahko tudi kandidat v volilnem okraju v isti oblasti ali v kateri drugi oblasti. Od nosilca liste se ne zahteva dovoljenje, da je neki kandidat na njegovi listi.

Ko je volitev končana, se zbira število glasov za vsakega nosilca liste in skupno število za vse nosilce lista v oblasti, ako ima v enem volilnem okraju eden kandidat absolutno večino, je takoj proglašen za poslanca. Skupno število oddanih glasov za vse nosilce list se razdeli z številom poslancev, katere skupno ta oblast voli po odštetju že izvoljenega okrajnega poslanca (ako je ta izvoljen z absolutno večino).

S tako dobljenim količnikom se razdeli potem število glasov, oddanih za vsakega nosilca, da se določi število poslancev, katero dobi vsaka lista. Če se tako še ne dobi skupno število poslancev, se preostali mandati razdelijo tistim listam, ki so dobile količnik ali vsaj 1 izvoljenega okrajnega poslanca, čigar ostanek je največji. Ko se določi število na listi, vzame se najprej nosilec in po vrsti okrajni kandidati, kateri so vezani za tega nosilca, in kateri so dobili največje število glasov brez ozira iz katerega so okraja. Ako je ena oseba bila kandidat v več okrajih, jemlje se v poštev skupno število teh glasov za listo.

Pripomnimo, da je ta načrt volilnega zakona še premalo zvit. Najbolje bi bilo, da napravijo tak volilni zakon, po katerem smejo kandidirati in biti izvoljeni samo vladni poslanci.

Domače vesti.

Ali ste že poravnali naročnino za „Našo Vas“? To je nadležno in nerodno vprašanje, toda za vsak list zelo važno in zanimivo vprašanje. Drugo vprašanje, ali ste kaj razširili „Našo Vas“, je tudi zelo važno, ker brez denarja časopis ne more izhajati.

Naše Dolenjce, ki se zanimajo za Zemljoradniško stranko, opozarjamo na dopis iz Dolenjskega in na tajništvo Zemljoradniške stranke za Dolenjsko v Novem mestu.

Kdor hoče biti zaupnik Zemljoradniške stranke, naj se prikladi pismeno ali ustmeno uredništvu „Naše Vasi“ v Celju, Razlagova ulica 11 prizemno levo.

Trnovskega župnika v Ljubljani g. F. S. Finžgarja so povodom njegove 50letnice odlikovali z redom Sv. Save III. stopenja. — Iz Beograda poročajo, da bodo odlični Srbi in Hrvati zbirali za spomenik pokojnega pisatelja Ivana Cankarja, ker Slovenci sami tega ne morejo. Upati je, da se tej akcije pridružijo tudi Bolgari.

Koncert umetniške dvojice Trost se je vršil v četrtek 5. t. m. v dvorani „Union“ v Celju. Oba umetniška soproga sta igrala le srednje

dobro, kar je umljivo, ker nista imela pravega občinstva, ki bi ju razumelo. To pa umetnika vedno moti. G. Anton Trost je v Beethoveni „Sonata apasionata“ očitno preziral celjsko publiko, ker nam je ni podal kakor zna to drugje. V Pabst-Čajkovskega koncertni parafrazi na Onjegina je bil nekaj toplejši, do pravega navdušenja pa nas ni povzdignil. Ga. Claire Trost-Fiedler je dobro podala Chopina, toda v Saurovi „Boite à musique“ se ni povzpela do višine, kakor smo jo slišali drugje. V Lisztovi „legendi“ pa je uspela popolnoma. Oba umetnika je številno občinstvo pristrčno pozdravilo, gosp. Trostovi pa poklonilo venec.

Veselica požarne brambe v Škofjivasi pri Celju se je vršila na dan sv. treh Kraljev v prostorih gostilne Verstovšek. Na veselico je prišlo veliko domačinov in Vojničani, neki v krogih ognjegascev. Bila je tombola, bila je šaljiva pošta, bilo je pijače in plesalo se je tudi. Proti koncu je prišlo do majhnega prepira med dvema fantoma, toda načelnika škofjevaške požarne brambe g. Kožuha se je posrečilo pomiriti ta spor. Načelnik Kožuh je dobro vodil potek te domače veselice in je menda tudi zadovoljen z dobičkom, ki je namenjen za nabavo gasilnega orodja. Naš urednik je prisostvoval veselici do pozne nočne ure in gledal, kako se ti dobri ljudje znajo veseliti in prepevati v vesele družbi. Na poti domov pa je premišljal, koliko naročnine za „Našo Vas“ se na taki veselici zapije.

Poslanec Pišek umrl. Kakor je znano že iz drugih časopisov je umrl poslanec Pišek v Orehovi Vasi pri Mariboru. Bil je eden izmed starih korenjakov Slovenske Ljudske Stranke (klerikalcev), ki ni mnogo škodoval in ne mnogo koristil. Zdaj se je preselil v večnost in škoda da ni zapustil za seboj napisanih spominov — ali pa jih je? — iz časov, ko se je pred vojno lomila Avstrija v dunajskem parlamentu, ko je propadala med vojno in končno propadla. Opozarjamo vse naše politike, ki so preživeli to burno prehodno dobo, da zapuste potomstvu svoje spomine, ker bodo taki spomini dragoceno in zanimivo gradivo za našo narodno zgodovino. Če ne vedo, kako se pišejo spomini, naj posnemajo velikega italijanskega umetnika Lionarda da Vinci-ja, ki je vsak večer pred spanjem zapisal po vrsti vse, kar je doživel čez dan. Spominška književnost je pri drugih narodih na visoki višini in je verno zrcalo zgodovinskih dob. Pravijo, da je bil poslanec Pišek dobrega srca in poštenjak. Naj v miru počiva!

Dopisi.

Organizacija „Zveze Zemljoradnikov“ na Dolenjskem. Sedanja radikalna-demokratska-turška-samostojna vlada v Beogradu, svojim delom proti kmetškemu in delavskemu ljudstvu, prisilila je vse kmetovalce v celi državi, na skupno akcijo, to je, da se skupno organizirajo v „Zvezo Zemljoradnikov“. Pri prihodnjih volitvah nastopiti mora „Zveza Zemljoradnikov“, kot eden mož, naj si bo slovenski, hrvatski ali srbski kmet. Vsi skupaj smo sužnji, sedanjega krivičnega, nasilnega, vladnega sistema. V skupnem boju, za kmečki obstanek, bo zmaga naša in konec sedanjih vlastodržčev v Beogradu. Zato skupno akcijo, potrebujemo zanesljivih, požrtvovalnih, zaupnih mož. Pozivamo vse Dolenjce, ki pošteno kmečko čutijo, da se zglasijo kot zaupniki „Zveze Zemljoradnikov“. Iz vsake dolenjske

vasi, naj se oglasi najmanj eden zaupnik. Zglasiti se je osebno ali pisмено na naslov: Franjo Grobovšek, tajnik „Zveze Zemljoradnikov“ v Novem mestu, Glavni trg 89.

Po svetu.

Rodila trojčke. Sarajevski listi javljajo, da je v vasi Bodani blizu Sarajeva rodila kmetica Jovanka Vukičević trojčke, dve punčke in fanta. Mati in otroci so popolnoma zdravi.

Najboljša žena na svetu je baje neka gospa Bedfordova. Njen mož je nedavno umrl. Pred smrtjo pa je imel še toliko časa in moči, da je napisal oporoko, s katero je svoji ženi zapustil veliko premoženje, obenem ji je napisal za spomin navdušeno pesem. Izrekam s tem — je pisal umirajoči mož — svoji ženi največjo hvaležnost, ker me je napravila srečnega. V nobenem jeziku ni tiste besede, s katero bi lahko povedal njeno udanost za mene. Ponavljam, da je moja žena najlepša žena v celem Londonu in Parizu. Z eno besedo, to je najboljša žena, ki je kedaj živela na svetu. — Seveda so se takoj našli radovedni časnikarji, ki so šli pogledat to čudežno ženo. Našli so majhno debelkasto ženo, milega obnašanja. Povedala jim je, da je bilo dvajset let mlajša od svojega moža.

Sovjetski humor.

Obtoženec (pred revolucijskimi sodiščem): Ne razumem, kako je mogoče, da me dolžite, da sem bil član prorevolucijske zarote in da je v mojem stanovanju bila postaja za brezžični telegraf. Nikoli v življenju se nisem pečal s politiko in priče mi ne morejo dokazati, da bi bile našle v mojem stanovanju tudi najmanjši sled brezžičnega brzojava.

Predsednik revolucijske sodišča: Kako ne? Nasprotno, priče dokazujejo, da je postaja za brezžični brzojav zares bilo v vašem stanovanju. Zakaj vse sobe v vašem stanovanju so skrbno preiskali, pa niso našli niti najmanjši kosec žice.

Ubijmo draginjo!

Tri leta že uživamo svobodo, a največjo svobodo uživa brezdomno draginja, ki raste od dne do dne. Kam stopiš, čujš le „draginje, draginja, kaj bo?!“ A ne gane se moč, ki bi glavo strla tej kači, ki pije naroda kri in mozeg. Vodilni krogi, ki so si prilastili vodstvo milega naroda, tako mu vsaj kadijo ob volitvah, ne čutijo draginje, ker se maste v toplih gnezdih, na drugi strani pa nimajo toliko duševne sile, da bi isto odpravili, kajti niso se še povzpeli niti tako daleč, da bi vsaj poskusili draginjo zajeziti ali ublažiti.

Političen parlament, kakor ga imamo dandanes, je le torišče za drenjanje osebnih ali strankinih koristi. Vodite ga dve stranki, to sta radikalna in demokratska, naše Samostojneže pa vzamete za pripravo, kadar jih potrebuje. Tako se vozi naš državni voz, da strmi celi svet, le navedene stranke ne; menda so še ponosne na to strmenje v domnevi, tako vsaj kdo o njih govori, ker pozitivnega v narodno korist nimajo pokazati, pač pa le v svojo. Te dve glavni stranki, ki tako dobro vlečete državni voz, ste pa tudi iskreni prijateljici. Tako iskreni, kakor če bi sosed, ki bi hotel biti visoko učen, vlovil dve mački, vsako iz druge vasi, teh iste vpregel v plug ali voz. To bi oral in vozil, da bi se

mu čudilo cela vas, a on bi stradal, ker na vasi se ne orjejo milijoni. Končno bi izpustil mačke, ker te le najmiši lovijo — kakor to znajo Samostojneži z narodom — ter vpregel vole ali konje, vas bi ga pa pohvalila, češ da ga je pamet srečala.

Tako bodo končno morale izpreči tudi navedene stranke in pride oni veliki dan, ko Zemljoradniška stranka združi pod svojim okriljem srbskega, hrvatskega in slovenskega zemljoradnika kot brata, ki bo političen parlament vrgla med staro šaro ter ustanovile gospodarski parlament, ki bo rešil državo, poteptal draginjo in narod jo bode blagoslavljal.

V gospodarskem parlamentu bo zemljoradnik zapovedajoče zaklical: „Proč z draginjo, ki duši, delavni svet, peščica ljudi pa plava v izobilju na račun drugih!“

Mi zemljoradniki vemo, da je glavni vzrok draginje preobilica denarja, vemo pa tudi za druge vzroke. Jedno pot, kako si predstavljamo zmanjšanje denarja in s tem udušenje draginje, smo v zadnji številki premišljevali. Danes si pogledamo drugo pot!

S sosednimi državami moramo prijateljski živeti in občevati. Občujem pa največ trgovski in denar je ono sredstvo, ki ureje medsebojne račune. Naša država sklene s sosednjimi državami in to v srednji Evropi pogodbo, da vsaka država izda nov denar, ki odgovarja njeni davčni moči pred vojno in jamči za istega s celim svojim premoženjem in davčno močjo. Tega denarja bi potem bilo v vsaki od teh držav le par sto milijonov, ne pa milijard, kakor dandanes. Doma bi pa vsaka država imela tudi star slab denar, za medsebojni mednarodni promet pa onega novega boljšega, katerega bi vsaka država priznala drugi al' pari. Tako bi zginila takozvana valutna šibarija, ki danes občutno povišuje draginjo, ker potem bi bilo vsejedno, kako visoko cenijo inozemstvo naš star slab denar, ki bi bil le za kritje domačih potreb v notranjosti države, na zunaj bi imeli pa nov dober denar.

Seveda bi morale vse te države uvesti devizne centrale, ki bi medsebojno poračunavale po novem denarju, ker bi sicer kršeni in nekršeni židovi kmalu zvovali visoko vrednost novega denarja, katerega bi poskrili, starega slabega pa tiščali v ospredje tudi pri mednarodnih računih. Tako bi imeli dve valuti in, zadovoljni bi bili tudi oni, ki se bojijo za star slab denar, če bi se njegova cirkulacija zmanjšala naenkrat, kakor smo zadnjič navedli. Na tak način bi se draginja vendar enkrat ustavila, ker nov denar bi imel stalno vrednost, tuje izdelke bi dobivali po stalni ceni in s tem, da ti imajo stalne cene, morajo tudi domači izdelki dobiti stalno ceno. Ko dosežemo stalno ceno vsem predmetom, tedaj še le moremo iti korak dalje, da to ceno polagoma znižamo, da ne bo gospodarskih pretresljev. Pri vseobčni stalni ceni bo gospodarski parlament lahko naredil točen državni proračun za prihodnja leta, ker se mu ne bode treba bati primanjkljaja, ki danes mora biti, dokler cene z vsakim dnem rastejo. Ta proračun bo merilo za znižanje cen. Z moderno, pošteno in pravično davčno zakonodajo bi se ugotovili redni dohodki, ki bi v naši bogati Jugoslaviji, katero nam sosedje zavidajo, morali nadkriljevati izdatke, ki se tudi morajo pošteno urediti. Da zniža gospodarski parlament to stalno ceno, določi gotove procente, katere more vsak davkoplačevalec razmerno plačevati k

stavku in ti procenti slabega denarja se odtegnjejo prometu. Na ta način polagoma znižavamo cirkulacijo slabega denarja, da bi v letih in letih kopnela ter končno skopnela na ono množico denarja, ki odgovarja davčni moči naše države. V tem trenutku bi torej imeli dve valuti jednake množine denarja, to je skopnelega starega in zgoraj navedenega novega in tu poglasimo jeden ali drugi denar za edino valuto, ter država novi denar, ki je ves čas ostal v njeni blagajni ter se ni pomnožil, kratkoterminalno zamenja za starega in tako imamo le jedno valuto, ki bi bila zdrava.

Ta proces bi se vršil polagoma, brez velikih žrtv. One male žrtve, brez teh ni uspehov, bi pa vsak državljan z lahkoto utrpel. Treba pa se je enkrat ganiti tudi v tem oziru. Od vodilnih strank, kakor znamo, tega ne smemo pričakovati. Zemljoradnik, ki se zaveda lastne moči, ki jo ima v svoji celo državo objemajoči stranki, poleg katere bi bile ostale stranke le neznatne veličine, bo stisnil zobe ter napel mišice, kakor pred bližajočo se nevihto, ko hiti z žitom ali s senom pod streho, in nastopil za spas naroda in države. In sedaj, ko v obliki draginje že strahovita nevihta viiva svoje plohe, naj zemljoradnik roke križem drži, ko vidi, da je edino le on poklican, da vzame državno krmilo v svoje v delu preskušene roke?!

Vzel bo to krmilo v svoje roke, še prej nego nasprotniki mislijo in tedaj bo uredil zavoženo gospodarstvo, da se bodo nasprotniki od jeze poskrili. V.

Dobra žena in mati ima vedno nekoliko steklenic lekarnarja Fellerja prijetno dišečega „Elsafluida“ pri hiši. Dobro služi za drgnjenje hrbta, rok, nog in celega telesa, kot kosmelikum za usta, kožo in glavo. Mnogo močnejši, izdatnejši in delujoči kakor francosko žganje. 3 dvojnate steklenice ali 1 špeciialno steklenico skup z zamotom in poštnino za 48 K pošilja: Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsa-trg št. 318, Hrvatska.

Zgubila

se je zlata zapestnica z monogramom J. G., D. G. od gostilne Radej do kavarne Evropa. Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi v Gaberjih št. 91.

Previdni ljudje iščejo vedno pri kupovanju najbolj zanesljiv in zmožni vrec. Popolno zaupanje zasluži svetovno znana eksportna tvrdka H. Suttner, Ljubljana št. 979 od ktere ure, uživajo svetovni glas, ker vsaka Suttnerjeva ura, tudi najcenejša ima zanesljivi dober stroj. Ta tvrdka ima veliko zalogo verižic, prstanov, raznih predmetov iz zlata in srebra in drugih koristnih potrebščin.

Širite list „NAŠA VAS“

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

„ELSA“ LILIJNO MLEČNO MILO najboljše blago, najfinejše „milo lepote“; 4 kosji z zamotom in poštnino 98 kron.

„ELSA“ OBRAZNA POMADA odstrani vsako nečistost kože, solnčne pege, zajedance, nabore itd., naredi kožo mehko, rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 52 kron.

„ELSA“ TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano ostvelost itd. 2. porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 52 kron.

PRODAJALCI ako naročijo najmanj 12 kosov od enega predmeta dobijo popust v naravi.

RAZNO: Lilijno mleko 15 K; Brkmax 8 K; najfinejši Hega-puder dr. Klugera v velikih originalnih školjkah 30 K; najfinejši Hega zobni prašek v pateni školjkah 30 K; puder za gosp. v vrečkah 5 K; zobni prašek v školjkah 7 K; v vrečkah 5 K; Sachet dišava za perilo 8 K; Shampoo za lase 5 K; rumenilo 12 listkov 24 K; najfinejši parfem po 40 in 30 K; Močna voda za lase 38 K. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebej računa. 9-4

EUGEN V. FELLER, lekarnar, Stubica donja, Elsa trg št. 318, Hrvaško.

Kavo, cikorjo, sladkor, žganje, sol, milo, cerkvene sveče, sveče za krst in svečnico ter sploh vse špecerijsko blago kupite najcenejše v novo urejeni špecerijski trgovini

J. Dečko, (tik farne cerkve)

(prej Milan Hočevar), podružnica Ljubljanska cesta nasproti Nar. doma. Kdor enkrat kupi, ostane odjemalec.

VAŠA ŽELJA

imeti res dobro in zanesljivo uro, je izpolnjena, ako si preskrbite uro iz znane urarske tvrdke

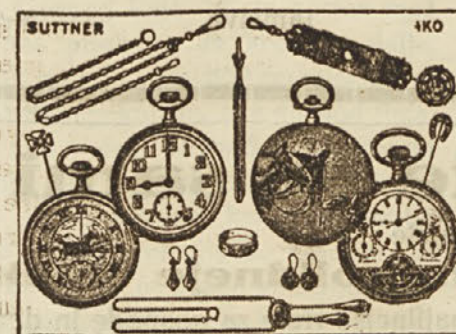
SUTTNER.

Prihranite si popraviljanja in jezo.

Najfinejše ure

iz nikla, srebra, tula in zlata i. t. d. **Naročne ure.** Bogata izbirka verižic, prstanov, uhanov, naročnic, predmetov iz zlata in srebra vsake vrste.

13-4

Zahtevajte cenik s slikami od:

Tvorniške tvrtke H. SUTTNER, Ljubljana, št. 979

Došlo je fino angleško blago!

Vsakovrstne športne, lovske, promenadne in salonske obleke izgotavljam po najmodernejšem kroju točno in solidno 5-2

MAKS ZABUKOŠEK
CELJE, Cankarjeva ulica št. 2.

Naznanilo.

Dovoljujem si Vas vljudno opozoriti, da imam redno v zalogi vse v vojaško opremo spadajoče predmete. Izdelujejo se vse vrste uniform, čepic, kakor za vojake, železničarje, policijo, žandarje, finančne stražnike, poštarje, ognjegasce itd.; istotako tudi vsakovrstne športne čepice za gospode, dame in otroke. Velikanska zaloga kožuhovine in kožuhovinskih izdelkov. Preznamem vsa v mojo stroko spadajoča naročila ter izdelujem iste točno in po najnižji ceni.

Svitile kožuhovine se prevzamejo v snaženje kakor tudi vse vrste kožuhovine čez poletje v shrambo. Kože vseh vrst se prevzamejo v ustrojenje. Surove kože kupujem po dnevni ceni

M. FRÖHLICH

krznarija in izdelovalnica čepic
CELJE, Kralja Petra cesta 11
15-9

USNJE

vseh vrst po najnižji dnevni ceni dobite pri tvrdki

F. FAGANEL
Gosposka ul. 26
CELJE.

Varujte se miši in podgan!

Najuspešnejše jih lahko uničujete s kuživom, ki ga dobite v najboljši kakovosti in vedno sveže pri

„Jugoslovanskem Serum-Zavodu D. D.“, Zagreb
Bienička cesta št. 21. 2-2
Telefon 14-45. Brzjavljivi: Serum, Zagreb.

Širite list

„Naša Vas“

Oglejte si 32-8
manufakturno trgovino

J. KUDISZ
Celje-Gaberje št. 16,
nasproti vojašnici Kralja Aleksandra.
Priporoča se vsem odjemalcem:
:: na drobno in debelo. ::
Dospela je velika množina inozemskega blaga po zelo nizkih cenah; na primer sukno za moške in ženske obleke, ceftir, šifon in raznovrstno manufakturno blago.

„Pri kmetu“

ANTON FAZARINC

(preje Srimc)

CELJE, Kralja Petra cesta.

Priporoča svojo bogato zalogo špeterijskega in kolonijaln. blaga, semen in deželnih pridelkov.

Postrežba točno in solidna!

Cene zmerne!

Kupuje vse vrste deželnih pridelkov.
15-9

Priporoča se tvrdka
PETEK & DRUG,
CELJE
trgovina s špeterijskim in kolonijalnim blagom in kupuje vse deželne pridelke po najvišjih dnevni cenah.
15-9

Kupim okrogel les

na vagon naložen franko vsake postaje v tuk. okolici ali franko Celje in tudi stoječ les v vsaki množini. Ponudbe poslati na

IVO ČATER,
parna žaga v Celju. 4-4

FRANJO BIGAJ
urar državne železnice
CELJE, GLAVNI TRG 14

Zaloga zlatnine in srebrnine kakor tudi žepnih in stenskih ur in budilk najboljše vrste po najnižjih cenah. Popravila se izvršujejo točno in po zmernih cenah proti 2 letnemu jamsivu.
26-9

Prepričajte se sami

da kupite

najceneje in najsolidneje obleke za gospode in dečke. Sukno najfinejše vrste za gospode in dame.

Vse krojaške potrebščine pri tvrdki

Celje **IVAN MASTNAK** Celje
Kralja Petra cesta št. 31. 15-9

Istotam izdelovanje oblek po najnovejši modi

Lastnik, izdajatelj in odgovorni urednik: A. Novačan.

FRANC SODIN
tovarna strešne in zidne opeke
LJUBEČNO pri CELJU,
:: poštni predal 73 ::
Gostilna in veleposestvo Bukovžlak 15-9

Izdelovalnica sodavode in pokalic

Gaberje št. 8 pri Celju

nasproti vojašnici Kralja Aleksandra

se vsim cenjenim odjemalcem toplo priporoča. :: Postrežba točna in solidna.

15-9

A. M. BALDASIN.

ŠPECERIJSKO BLAGO

se najcenejše kupi pri tvrdki:

ANTON MOČNIK, Celje

15-9

Glavni trg št. 8.

ZLATARSKA TVORNICA!

Izdelovanje srebrnine in zlatnine, specialitetne doze za svačice in smodke. — Občinstvu se toplo priporoča

IVAN BEUC, CELJE

Gosposka ulica. 26-9

Franc Čater

posestnik in lesni trgovec v CELJU se priporoča 15-9

za nakup in prodajo vsakovrstnega lesa.

Samo v hiši št. 25!

M. Baumgartner

CELJE □ Gosposka ulica št. 25 □ CELJE

Velika zaloga vsakovrstnega novega pohištva domačega in tujega izdelka.

Divani, madraci, pernice, odeje, i. t. d.

➔ Kompletna oprema za novoporočence. ➔

Cene zmerne.

17-6

Delo solidno.

Stavbeno in pohištveno mizarstvo
Franjo Vehovar, Celje.

Prevzame vsakovrstna stavbena in pohištvena dela ter jih v najkrajšem času izgotovi. Velika zaloga vsakovrstnega pohištva. :: Delo solidno. :: Cene zmerne. :: Za blago se garantira. 15-9

TISKARNA A. RODE

Vizitke, poročna naznanila, zavilki, pisma, računi, bolete, vabila, lepaki, letaki, posmrtnice, cirkularji, stroškovniki, trgovske karte, knjige v vseh velikostih, brošure, časopisi ter sploh vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela v eni ali več barvah. :: Izdelovanje štampilj iz kavčuka.

LASTNA KNJIGOVEZNICA

izvršuje vsa v svojo stroko spadajoča dela ceno in okusno.

CELJE, RAZLAGOVA ULICA 12.

Tiska: A. RODE, Celje.